

[Palle Simonsen]

nem mange år. Det er vores udgangspunkt i disse forhandlinger. Vi håber, at det kan lykkes endnu en gang at etablere en ordning med dette brede politiske grundlag.

Det stiller krav til alle, og jeg vil gerne sige, at det stiller ikke mindst i den aktuelle situation meget stærke krav til socialdemokratiet. Vi har oplevet gennem de samme mange år socialdemokratiet som en meget troværdig og realistisk partner i dansk forsvars- og sikkerhedspolitik. Det forventer vi også vil være tilfældet efter 1981, og vi håber ikke, at enkeltmedlemmer skulle kunne ændre på denne situation.

Jeg har bemærket, at statsministeren på et møde i går aftes har udtalt, at vi ikke kan foretage besparelser på forsvaret. Det er jo umiddelbart en meget opmuntrende udtalelse. Nu er statsministeren af gode grunde forhindret i at være til stede, men det havde været rart at få en nærmere afdækning af, hvad der egentlig ligger bag udtalelserne, for hvis der deri ligger, at vi ikke kan ændre på styrkemålene i det danske forsvar, er der i høj grad tale om realisme, men hvis der deri ligger, at der stadig er tale om en nulløsning, er der ikke tale om realistiske udtalelser. Alle ved udmærket godt – så meget offentlig debat har der været omkring denne sag – at en nulløsning er identisk med en 30 pct.s reduktion af det danske forsvar op gennem 1980'erne. Det vil sige, at skal vi holde fast ved et uændret forsvar, skal der under alle omstændigheder øgede bevillinger til.

Det er også væsentligt, at statsministeren på det samme møde i går gav udtryk for, at baggrunden for, at forsvaret skal behandles på en særlig måde, sammenlignet med andre offentlige sektorer, er udviklingen i Afghanistan. Uanset om hr. Steen Folke kan lide det eller ej, må det i hvert fald være en alvorlig advarsel til alle realistiske politikere i den vestlige verden. Jeg er enig med hr. Arne Christiansen i, at det måske havde været mere praktisk, hvis vi havde haft den sikkerhedspolitiske debat, som skal finde sted på torsdag, inden debatten i dag, så havde der ligesom været bedre orden på tingene. Men nu vel, det kunne altså ikke lade sig gøre.

Der bliver sagt fra hr. Steen Folkes side, at man nu måske vil give øgede midler til forsvaret i en situation, hvor der skal skæres ned på alle områder. Jeg skal såmænd ikke bruge tid på at gå ind i en detaljeret debat

med hr. Steen Folke om det, men bare ganske stiltørdigt gøre opmærksom på, hvad jeg synes er afgørende for denne situation, at hvis vi ser på udviklingen for det danske forsvar fra begyndelsen af 1960'erne og frem til i dag, er forsvaret personelmæssigt i denne periode reduceret med 30 pct. Prøv engang at sammenligne med, hvad der er sket i andre offentlige sektorer. Det behøver jeg ikke at uddybe nærmere, men det viser meget klart, hvilke vilkår forsvaret har måttet leve under gennem mange år sammenlignet med den øvrige del af den offentlige sektor. Derfor er der god rimelighed i, selv i en sparesituation, når man tager den sikkerhedspolitiske situation i betragtning, at arbejde intenst for, at forsvaret niveaumæssigt ikke bliver udsat for nedskæringer.

Jeg skal kun ganske klart gøre opmærksom på, at det konservative folkepartis holdning i denne situation er den, at vi ikke ønsker nedskæringer i styrkemål og i materielmål, og dermed har vi meget enkelt gjort op, hvad vores holdning er.

Lad mig dernæst sige, at spørgsmålet om en kommende dansk forsvarsordning jo ikke alene er et internt dansk anliggende. Den norske forsvarschefs udtalelser i Berlingske Tidende i søndags er et godt eksempel på det. Det er da klart, at når man i andre lande har følt sig foranlediget til at øge budgetterne, må det fremkalde dyb bekymring, hvis man i Danmark ikke vil følge den samme tendens.

Vi kan i Danmark naturligvis gøre nøjagtigt, hvad der passer os, derom kan der ikke herske nogen tvivl, men der kan heller ikke være nogen tvivl om, at hvis vi ikke øger midlerne, som andre lande har gjort det, vil det ramme vores troværdighed ganske alvorligt.

Dermed bringer vi os over i det andet tema, som interesserer venstrefløjen kolossalt stærkt på dette tidspunkt, nemlig forstærkningerne. Jeg tror, det er meget vigtigt, at vi gør os klart, i hvert fald os, der tager forstærkningsdiskussionen alvorligt, at en af betingelserne for at kunne få effektive aftaler i fremtiden om forstærkninger og tilstrækkelige forstærkninger er et tilstrækkeligt nationalt, dansk forsvar. Ellers ville mange andre i højere grad få mulighed for at få de aftaler, som også viser sig at give resultater, når der